
Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

——
लक्ष्मीकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

File name : lakShmIkRRitaMshrIkRRiShNastotram.itx

Category : vishhnu, vishnu, krishna, lakShmInArAyaNIyasaMhitA, lakShmI, stotra

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : lakShmInArAyaNIyasaMhitA | khaNDa 4 | adhyAya 120/60-162||

Latest update : May 15, 2026

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 15, 2026

sanskritdocuments.org

Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

लक्ष्मीकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रम्

लक्ष्मीस्तदा पृथग्भूत्वा साध्वी काषायधारिणी ।
अस्तौत्स्वामिस्वयं श्रीपरब्रह्मप्रदंसकम् ॥ ६० ॥

ॐ नमः श्रीपरब्रह्म ते नमः परमात्मने ।
ब्रह्ममुक्ताधिपतये परधामनिवासिने ॥ ६१ ॥

अपृथग्भुक्तसंस्थाय रत्नस्यमुक्तसेविने ।
नमस्ते श्रीरङ्गमढोलादिवसाय योगिने ॥ ६२ ॥

निर्वोपाय मडामुक्ताऽनादिमुक्तादिसेविने ।
अक्षरैर्मुक्तवृन्दैश्च सेविताय च ते नमः ॥ ६३ ॥

अवतारैरीश्वराद्यैः सेविताय च ते नमः ।
ऋषिपितृसुराद्यैश्च सेविताय च ते नमः ॥ ६४ ॥

मानवैश्चेतरैश्चापि यक्षगन्धर्वकिन्नरैः ।
नागैः सर्पै राक्षसैश्च सेविताय च ते नमः ॥ ६५ ॥

उद्भिज्जरास्वेदजैश्च प्रसेविताय ते नमः ।
नरैश्च प्रमदाभिश्च सर्वस्थावरजङ्गमैः ॥ ६६ ॥

पुष्ट्यर्थं संसेविताय सुभूदाय च ते नमः ।
असङ्ख्ययोगिनां कामपूरकाय च ते नमः ॥ ६७ ॥

असङ्ख्यानां स्वभक्तानां तारकाय च ते नमः ।
माण्डिक्याया अर्थाश्च नाथाय ते नमो नमः ॥ ६८ ॥

अदरो नाम राजर्षिर्व्याघ्रदरिकाश्रमम् ।
यत्कृपांशुत्स्वामिनं तं वन्दे अदरिक्श्वरम् ॥ ६९ ॥

उमानवासुरो येन पर्वताधो निष्कृतः ।
तस्य अदरनृपतेः प्रसन्नाय च ते नमः ॥ ७० ॥

अदरीस्वीयमूलाधो डेमानलममर्दयत् ।
 यत्प्रतापेन तं कृष्णं नताऽस्मि साधुर्गुणाम् ॥ ७१ ॥
 अदरो रसागुणोऽपि यत्कृपातो व्यजयत ।
 कृले तं परमात्मानं वन्दे श्रीस्वामिनं त्विड ॥ ७२ ॥
 नरोऽपि बीजतां प्राप्तो अदराभ्ये कृले सदा ।
 यत्कृपातस्तं कृलेशं वन्दे श्रीस्वामिनं प्रभुम् ॥ ७३ ॥
 श्रीशीलस्य तु विप्रस्य प्रेतभूतस्य मोक्षणम् ।
 अदरस्य प्रदानेन कृतं येन य ते नमः ॥ ७४ ॥
 साधुसाध्वीस्वर्गपाभ्यां दाराभाग्याय दर्शनम् ।
 दत्त्वाऽप्यमोक्षयद्भूषं तं यस्तस्मै य ते नमः ॥ ७५ ॥
 अहमदेवद्विजपत्न्यै दत्त्वा द्वे अदरे कृले ।
 अद्रिका पुत्रिकापुत्री ददौ अद्रीश ते नमः ॥ ७६ ॥
 यत्प्रतापात् कृष्णपत्नी जाता वै बालयोगिनी ।
 सुरेश्वरीसुता तं श्रीकृष्णं वन्दे नरायणम् ॥ ७७ ॥
 यः कृष्णो दिव्यदेहां य चारणीं नाग्रकेसरीम् ।
 कृत्वा मुक्तानिकां निन्देऽक्षरं तस्मै नमो नमः ॥ ७८ ॥
 नर्मकर्त्र्यां विनोदिन्याः साधुयोगेन मोक्षणम् ।
 कृतं येन कृतो देवलोकोऽपि य सप्तीविधः ॥ ७९ ॥
 मोक्षं तस्मै ददौ यश्च तस्मै ते स्वामिने नमः ।
 बाहुलकाय तत्पत्न्यै लीलावत्यै य नर्तनात् ॥ ८० ॥
 ददौ अहमरसं मोक्षं तुष्टो यस्ते नमः सदा ।
 मालियानं मल्लिकां य मालाकारौ हरिः पुरा ॥ ८१ ॥
 प्रसन्नः पाययामास अहमरसं ततस्तयोः ।
 मोक्षाणं कृतवान् कृष्णो यस्तस्मै स्वामिने नमः ॥ ८२ ॥
 निकामदेवसंज्ञाय धीशूराय हरिः स्वयम् ।
 मोक्षं ददौ य तत्पत्न्यै तस्मै श्रीस्वामिने नमः ॥ ८३ ॥
 निगडभ्रामकैवर्तं मत्स्याशापात् सुदुःभिनम् ।
 तारितं भक्त्या पत्न्या यस्य कृपादिशेवधेः ॥ ८४ ॥

अनयः स्वं परं धाम तथा साकं य योषिता ।
 तथा तत्पुत्रिका याधा साध्वी पुण्डरिका सती ॥ ८५ ॥
 निर्वाणिका सती थान्याऽऽनन्दधना तृतीयका ।
 तथा पञ्चात्मजा ज्ञानदभ्याद्योऽपि यं प्रभुम् ॥ ८६ ॥
 भजित्वा भोक्षां प्राप्तास्तं भजे स्वामिनं हरिम् ।
 कृतघ्यास्तु कुथल्याप्यस्त्रिया यो राजयक्षमतः ॥ ८७ ॥
 रक्षां यके ददौ भोक्षं तं वन्दे स्वामिनं प्रभुम् ।
 प्रतारण्या विषलाण्याः सतां समागमाद्भृष्टिः ॥ ८८ ॥
 उद्धारं कृतवान् यस्तं वन्दे श्रीस्वामिनं प्रभुम् ।
 गङ्गांऽजनीं कटकत्रीं सत्सङ्गेन त्वभोक्षयत् ॥ ८९ ॥
 रमाञ्जनीं रमां यके यस्तस्मै हरये नमः ।
 सुनारिणीं कुलालीं य रणस्तम्भं य तत्पतिम् ॥ ९० ॥
 साधुयोगेन तत्पुत्रं संसाराद्यो व्यमोचयत् ।
 वन्दे तं स्वामिनं कृष्णं वल्लभं प्रभुमीश्वरम् ॥ ९१ ॥
 स्वर्णकारस्त्रिया उभसुधायास्तु प्रभक्तितः ।
 प्रसन्नो यो ददौ तस्यै याऽन्नपूर्णात्वमुत्तमम् ॥ ९२ ॥
 मुक्तिं ददौ तथाऽन्ते य वन्दे श्रीस्वामिनं हरिम् ।
 राधिकायनयोगेन विद्रुमिणीं तु विष्टिणीम् ॥ ९३ ॥
 धाम्नि राधासमां यके यस्तस्मै स्वामिने नमः ।
 श्वपथीं मालवानीं यो धर्मयोगेन मुक्तिगाम् ॥ ९४ ॥
 सकुटुम्भामकरोद्यस्तस्मै श्रीस्वामिने नमः ।
 रथ्याभार्जनिकां कारेलिकां छिताञ्जलेर्भुनिः ॥ ९५ ॥
 योगात् कथाश्रवणेन मुक्तिमनयधः प्रभुः ।
 उताञ्जलेश्च पुत्रीणां निर्मोहित्वं य यद्भलात् ॥ ९६ ॥
 भोक्षां कृतवान् यश्च तस्मै तेऽस्तु नमो मुहुः ।
 निरञ्जनाद्यश्चापि भ्रातरः पञ्च तादृशाः ॥ ९७ ॥
 मुक्तिं येन प्राणीतास्तं वन्दे श्रीस्वामिनं प्रभुम् ।

यन्त्रकर्त्री गोमतीं च नयराजं च तत्पतिम् ॥ ९८ ॥

अरक्षयद्राजयक्ष्मतो यस्तं स्तौमि मावरम् ।

कनकाङ्गदायाः कृष्णो धूर्ताया मोक्षार्णं व्यधात् ॥ ९९ ॥

भाणवाणया धूतकर्त्र्याः श्रेयश्चकार यो हरिः ।

रायहरिन्पस्याऽपि तं वन्दे स्वामिनं प्रभुम् ॥ १०० ॥

माधवरायनृपतेः श्रेयो व्यधात्तु यः प्रभुः ।

वैद्योतिकां तु कंसारीं दिव्याममोक्षयञ्च यः ॥ १०१ ॥

नरराजं कुम्भकारं तद्भार्या रत्निकां च यः ।

अम्बालिकां स्वर्णकर्त्रीं धातुधामां च विनोदिनीम् ॥ १०२ ॥

अमोक्षयद्भ्रुविर्यश्च नटं रञ्जनकोविदम् ।

श्रीरामसुन्दरं चापि कर्णं योऽप्यमोक्षयत् ॥ १०३ ॥

वन्दे तं परमात्मानं स्वामिनं दीक्षितं प्रभुम् ।

क्षीरोदवीरं भूपं च राज्ञीं रुडारिणीं च यः ॥ १०४ ॥

गण्डिकां सोमिकां पञ्चपुत्रीयुताममोक्षयत् ।

अरुणानीपतिं पाटलाच्यादीशं नमामि तम् ॥ १०५ ॥

मधपाया लियार्याश्च मोक्षार्णं यो व्यधात् प्रभुः ।

मिश्रासवध्वञ्जिनश्च तं वन्दे स्वामिनं हरिम् ॥ १०६ ॥

गाण्डवाताभिधायाश्च यडिण्या मोक्षार्णं व्यधात् ।

यास्कवाटस्य च मोक्षं तं वन्दे स्वामिनं हरिम् ॥ १०७ ॥

निन्दाकर्त्र्या द्विर्वदन्त्या मोक्षार्णं यो व्यधात्प्रभुः ।

द्विर्गर्जनाभ्यपत्युश्च तं वन्दे स्वामिनं हरिम् ॥ १०८ ॥

सुरप्रसादं विप्रं च गुरुद्वयं यो ह्यमोययत् ।

मातरं पितरं तस्य याऽमोक्षयत्तु यः प्रभुः ॥ १०९ ॥

नागविक्रमभूपस्य देवद्रोहदरतस्य च ।

नवद्रोडियुतस्याऽपि मोक्षकर्त्रे तु ते नमः ॥ ११० ॥

शालमित्रो ज्युविकाणो जयालक्ष्मीश्च तत्प्रिया ।

उद्धृतौ येन कृष्णेन तस्मै श्रीस्वामिने नमः ॥ १११ ॥

कन्याङ्गं यद्भराजं यो विषदं साधुयोगतः ।
 अमोचयधमदूतात् तं भजे स्वामिनं हरिम् ॥ ११२ ॥
 साधुश्रुवं कुमारं य कुमारी साधुश्रुवनीम् ।
 निर्विषादं य यः कृष्णोऽमोक्षयत् तं मुहुर्नमः ॥ ११३ ॥
 नारायण्यै प्रभावत्यै घटमालाप्ययोषिते ।
 मोक्षाणं प्रददौ यश्च तस्मै श्रीस्वामिने नमः ॥ ११४ ॥
 अनङ्गवल्त्याः कुट्टन्यास्तत्सभीनां य मोक्षायाम् ।
 कृतवान् यः प्रभुः स्वामी तस्मै कृष्णाय ते नमः ॥ ११५ ॥
 षण्डवज्राभिधं षण्डं यः संसाराद्व्यमोचयत् ।
 नपुंसकानां पुंस्त्रीत्वं यडे यस्ते नमो मुहुः ॥ ११६ ॥
 यवसन्धं तु मांसादं पत्नीं मज्जावलीं य यः ।
 तद्दुट्टम्भं हरिर्व्यमोचयत्तस्मै य ते नमः ॥ ११७ ॥
 भाएडं यो भाएडशीलं तु सकुट्टम्भं व्यमोचयत् ।
 त्रिगालवाँस्तथा भवायनादीन् यो व्यमोचयत् ॥ ११८ ॥
 हरिवीर्यादिमल्लोश्चामोक्षयधः प्रभुर्हरिः ।
 वार्धूषिकान् हरिलालादींश्च व्यमोक्षयत्तु यः ॥ ११९ ॥
 कीरवण्णादिमृगयूममोक्षयथ्य यः प्रभुः ।
 अमोक्षयथ्य नागादं वादिदं यश्च ते नमः ॥ १२० ॥
 सारडासीयमार्तएडमएडलादिप्रमोक्षकम् ।
 विलासदेवं लुग्यादं व्यमोक्षयथ्य तं भजे ॥ १२१ ॥
 दैवान् प्रकाशकादींश्च तत्पुत्रान् साधुदीक्षितान् ।
 मौक्तिकायनिकाद्याश्च तत्पुत्रीः साध्विकास्तथा ॥ १२२ ॥
 व्यमोक्षयथ्य यः स्वामी वन्दे श्रीस्वामिनं य तम् ।
 दुरितघोषनामानं सर्वादं यो व्यमोक्षयत् ॥ १२३ ॥
 तत्पत्नीं य मलासत्यायनीं व्यमोक्षयथ्य यः ।
 तत्पुत्रान् तत्पुत्रिकाश्चाऽमोक्षयधश्च तं भजे ॥ १२४ ॥
 धर्मभटं मलामात्यं शीलयानीं य तत्प्रियाम् ।
 अमोक्षयत् प्रभुर्युः श्रीस्वामिनं तं सदा भजे ॥ १२५ ॥

धर्माध्यक्षं प्रभुर्मुकुन्दसावित्रमभोक्षयत् ।
 न्यायाक्षिणीं च तद्भार्यां यस्तं वन्दे जनार्दनम् ॥ १२६ ॥
 विशालरेणुकं यश्चोद्धारयल्लोभकं हरिः ।
 शुशुकिन्तां च तत्पत्नीं तं वन्दे स्वामिनं प्रभुम् ॥ १२७ ॥
 कृष्णकान्तेश्वरोनाथं नमामि वल्लभं प्रभुम् ।
 कायस्थान् करणाधान् योऽभोक्षयत्परमेश्वरः ॥ १२८ ॥
 शाळविलापनादींश्चाऽभोक्षयत्तं नमामि च ।
 गृध्र उद्धारितो येन पूर्वकौलिकदेहवान् ॥ १२९ ॥
 मार्जारश्चोद्धृतो येन पूर्वगोभारगोपकः ।
 जम्बूकश्चोद्धृतो येन पुरा ठडूहोलको वशिक् ॥ १३० ॥
 स्वर्णार्णवनादयो भृत्या उद्धृता येन शार्ङ्गिणः ।
 श्येनः समुद्धृतश्चापि पुरा यो भरवाटकः ॥ १३१ ॥
 अटकाश्चोद्धृताः पूर्वैऽजा यास्तं नौमि माधवम् ।
 कपोता उद्धृता येन सार्धवारास्तु ये पुरा ॥ १३२ ॥
 काकास्तथोद्धृता येन पुरा ये कङ्कजतिजाः ।
 गृह्णन्तीषु उद्धृता येन नाण्डी प्राक् भवासिनी ॥ १३३ ॥
 भूषका उद्धृता येन प्राक् शूद्राः सङ्घवाटकाः ।
 नकुलश्चोद्धृतो येन प्राक् वारुटस्तु सागरः ॥ १३४ ॥
 कीरताराभिधो भाट उद्धृतो येन तं भजे ।
 ज्योतिर्वेत्ता देवगतीश्वरो येन समुद्धृतः ॥ १३५ ॥
 पुण्ड्रवती च तद्भार्योद्धृता येन नमामि तम् ।
 बन्दिजनो जयमानो नृपश्च वज्रविक्कमः ॥ १३६ ॥
 प्रजाश्चाप्युद्धृता येन वन्दे श्रीस्वामिनं हि तम् ।
 समाऽब्धिसिद्धनृपतिः सूतस्तस्य सुकेसरी ॥ १३७ ॥
 राज्ञी रक्षावती येन मोक्षितास्तं नमाम्यहम् ।
 मागधो हर्षनयनो योगिदासश्च सेवकः ॥ १३८ ॥
 येन सौरभसावित्रस्ताम्बूलकृत् समुद्धृतः ।

रङ्गिणो रङ्गकारश्च उमरुक्कश्च वाधकृत् ॥ १३९ ॥
 चिह्नरायो भावसारश्चोद्धृतो येन तं भजे ।
 रमेश्वरो ग्रामयाञ्च तथोद्धृतोऽपि येन ॥ १४० ॥
 स्वर्णस्तारणो विद्याप्रश्चित्रबर्धयस्तथा ।
 उद्धृताः किन्नरा येन किम्बुमांसश्च यारणाः ॥ १४१ ॥
 असङ्ख्याश्च नृपा येनोद्धृतास्तं त्वां नमामि य ।
 नन्दिभिल्लं उतवान् यो ररक्ष नागविक्रमम् ॥ १४२ ॥
 उतं सैन्यं पुनः सञ्जवयामास नमामि तम् ।
 पुरञ्जयनृपं ङ्यमोक्षयधस्तं नमाम्यहम् ॥ १४३ ॥
 मोक्षिता येन बडवः सप्तस्वर्गनिवासिनः ।
 सप्तपातालवासाश्च तं नमामि मडाप्रभुम् ॥ १४४ ॥
 ष्ण्वरेभ्यश्च धार्मिभ्यो दर्शनं यो ददौ प्रभुः ।
 सर्वस्त्रीदासवर्गाढ्यस्तं भजे पुरुषोत्तमम् ॥ १४५ ॥
 सर्वस्त्रीभ्यो निजाभ्यश्च युगलापत्यकानि यः ।
 मानसानि ददौ तस्मै नमः श्रीपरमात्मने ॥ १४६ ॥
 मायापालो नृपो मडानास्तिको यमलोकतः ।
 मोचितो येन कृष्णेन तं भजे साधुसत्कृतिम् ॥ १४७ ॥
 ज्येष्ठपुत्राय य दीलावरीराज्यं ददौ ततः ।
 स्वयं पत्नीं दर्शयितुं यथौ धामाऽक्षरं प्रति ॥ १४८ ॥
 धाम नीत्वा निजान् सर्वान् सर्वाश्च प्रमदास्तथा ।
 परे धाम्नि स्वीयमूर्तो वासं दत्वा ङ्यरक्षयत् ॥ १४९ ॥
 कुङ्कुमवापिकाक्षेत्रमागत्य त्यागमाप्य यः ।
 साधुदीक्षां परिगृह्य वर्तते साक्षिगोचरः ॥ १५० ॥
 नमामि स्वामिने तस्मै श्रीकृष्णप्रभवे नमः ।
 अनादिश्रीकृष्णनारायणायनाय योगिने ॥ १५१ ॥
 यः सदा श्रीहरिश्चास्ते सप्तायतनमूर्तिमान् ।
 लीना लक्ष्मीर्यदङ्गेऽहं वर्ते सामपरायण ॥ १५२ ॥

प्रज्ञा लीना पाशवती लीना य स्वामिनि प्रभौ ।
 यल्वीलाः श्रेयसे सर्वा ज्जुवानां कर्मदंडिनाम् ॥ १५३ ॥
 तस्मै ते पतये याध्यपतये प्राणामभ्युदम् ।
 सर्वदानीश्वरवर्षोत्तमाय परमात्मने ॥ १५४ ॥
 नमो विशिष्टरूपाय सर्वतीर्थातितीर्थिने ।
 तीर्थार्थं भगवन् स्वामिन् लोककल्याणोत्तमे ॥ १५५ ॥
 अभिलाषा जायते मे महांतमंस्तां प्रपूरय ।
 असङ्ख्यजन्मभिः कृष्णोद्धृतास्त्वया छि द्दंडिनः ॥ १५६ ॥
 धर्मवृद्धिः कृता सर्वा पुनश्चापि विभावय ।
 लक्ष्मीभक्ता बलवोऽत्र लोके भवन्ति तान् प्रभो ॥ १५७ ॥
 साधुरूपेण निर्बन्धान् कृत्वा मोक्षय मच्छिंतान् ।
 धर्त्यर्थयामि भगवन् विरमामि त्वयि प्रभो ॥ १५८ ॥
 धृत्युक्त्वा बद्रिके लक्ष्मीः स्वामिन्यन्तरधीयत ।
 लक्ष्मीस्तवं प्रभाषेत भावगर्भोऽपि यो जनः ॥ १५९ ॥
 लक्ष्मीवच्छ्रीहरौ लीनस्थानमेष्यति शाश्वतम् ।
 नारी स्तवमधीयाना लक्ष्मीः स्यान्नात्र संशयः ॥ १६० ॥
 प्रिया लक्ष्मीः स्तवाज्जता जाता लक्ष्मीश्च माधवी ।
 भुक्तिं मुक्तिं लभेत् स्तोत्राद्यथेष्टां पारमेश्वरीम् ॥ १६१ ॥
 यत्कृष्णस्य समस्तं वै तत्तस्याः स्यात्समस्तकम् ।
 श्रीकृष्णार्पाणदक्षायाः काष्णर्याः श्रीबद्रिके स्वकम् ॥ १६२ ॥
 धिति श्रीलक्ष्मीनारायणीयसंछितायाः तिष्यसन्तानात्मकस्य यत्तुर्थाभाउते
 १२०-अध्यायान्तर्गतं लक्ष्मीकृतं श्रीकृष्णस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।
 लक्ष्मीनारायणीयसंछिता । भा३५ ४। अध्याय १२०/६०-१६२ ॥

lakShmInArAyaNIyasaMhitA . khaNDa 4. adhyAya 120/60-162..

Proofread by PSA Easwaran

——
Lakshmikritam Shri Krishna Stotram

pdf was typeset on May 15, 2026

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

